

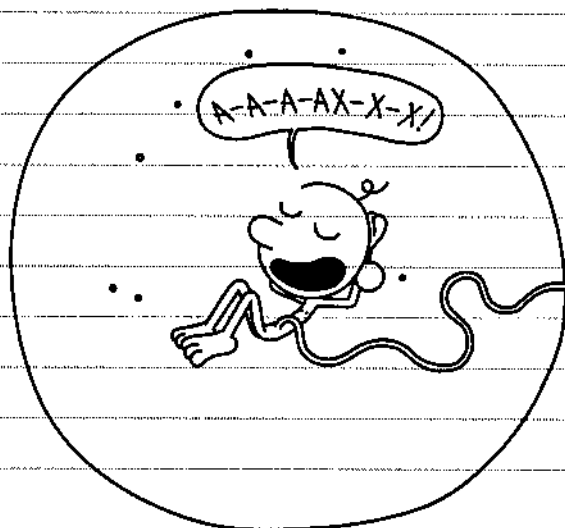
СІЧЕНЬ

Неділя

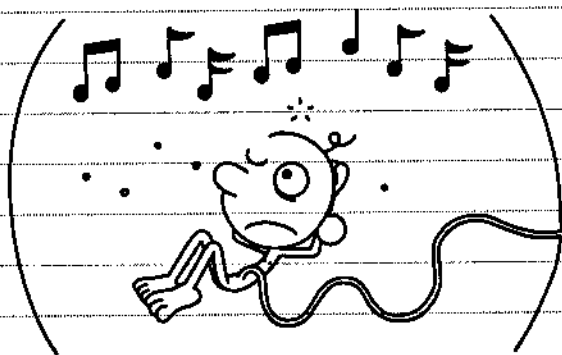
Шкода, що я не почав вести записник набагато раніше, бо в того, хто писатиме мою біографію, буде багато питань про моє життя до початку середніх класів.

На щастя, я пам'ятаю практично все, що зі мною відбувалося від самого народження. Ба більше: я пам'ятаю навіть події ДО свого народження!

У ті часи я просто собі плавав у темряві, робив сальто назад і спав, коли хотів.

А якось, коли я дивився особливо приємний сон,
мене розбудили дивні звуки, що лунали ззовні.

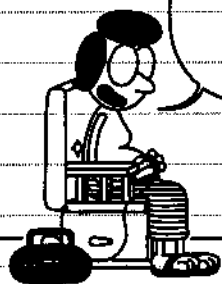

Я тоді не знав, що це таке, але згодом довідався,
що то мама давала мені послухати музику через
спеціальні колонки, які прикладала до живота.

Мабуть, мама думала, що, вмикуючи мені класичну
музику щодня до самого народження, зробить
із мене якогось генія.

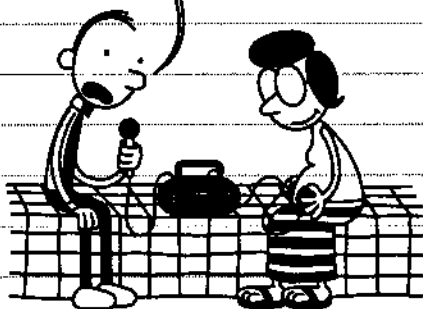
У комплекті до колонок ішов мікрофон. Часом замість музики мама розказувала мені про все, що відбувалося в її житті.

...А ТОДІ МАТУСЯ ПІШЛА ДО
КРАМНИЦІ І КУПИЛА ТОБІ
ГАРНЕНЬКУ БЛАКИТНУ
ШАЛОЧКУ З КАЧЕЧКАМИ!

А коли з роботи приходив тато, мама змушувала ЙОГО до зрідниць розказувати мені про свій день.

...А Я ТАКИЙ КАЖУ БІЛЛОВІ:
«Я ПОСТАВИВ ПІДЛИС ВНИЗУ»
— І ПЕРЕВЕРНУВ ПАПІРЕЦЬ, ЩОБ ВІН
САМ ПОБАЧИВ.

Але це ще не все. Щовечора мама читала мені по півгодини перед сном.

«МІСТЕРЕ ЛІМКІНС,
ПРОШУ ПРОБАЧЕННЯ, СЕР!
ОЛІВЕР ТВІСТ ЩОЙНО
ПОПРОСИВ ЩЕ!»

Проблема в тому, що мій режим сну не збігався з маминим. Так, доки вона спала, я не спав.

Але насправді я шкодую, що не слухав уважніше, коли мама мені читала.